

РЕШЕНИЕ

№ 4171

гр. София, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9602** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващи от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Й. Й., чрез адв. П. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220319006082-091-001/12.05.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1250/11.08.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва констатациите и изводите в РА, като счита акта за издаден при особено съществени нарушения на административнпроизводствените правила и принципите на данъчно-осигурителния процес - правото на защита, служебното начало, обективност, всестранност и пълнота на доказателствата и обосновааност на актовете. Конкретно се сочи, че събраните при ревизията доказателства не са преценени от органа по приходите в съвкупност, а от друга страна – част от тях изобщо не са обсъждани, което довело до грешни изводи и необосновааност на акта. Счита, че неоснователно му е отказано право на приспадане на данъчен кредит, тъй като в хода на ревизионното производство е установен произхода на стоките при доставчика и реалното прехвърляне на собствеността на стоките. По изложените съображения моли за отмяна на ревизионния акт и за присъждане на сторените по делото разноски. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна

практика“-С. не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220319006080-020- 001/17.09.2019 г. издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.. Ревизията е с обхват задълженията на [фирма] по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.09.2017 г. до 31.05.2018 г.

ЗВР е връчена на 24.09.2019 г. и е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22220319006080-020-002/19.12.2019 г. издадена от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220319006082-092-001/16.03.2020 г., срещу констатациите в който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22220319006082-091-001/12.05.2020 г.. издаден от Р. Р. Б. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 26.05.2020 г. С РА са установени допълнително задължения за ДДС в размер на 30 003 лв. и лихви за забава в размер на 5 809.38 лв. , вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит за м. 05.2018 г. по фактури, издадени от доставчика [фирма].

Срещу РА дружеството е подало до директора на Дирекция „ОДОП“ жалба с вх. №53-06-4867/08.06.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-891/12.06.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., която решаващият орган е приел за неоснователна и с Решение № 1250/11.08.2020г. е потвърдил изцяло РА. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на 14.08.2020г.

Извършените от ревизиращите органи процесуални действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

През ревизираните периоди [фирма] извършва строителни дейности - изкопи, разриване и извозване на земни маси, направа на пластове на основа за пътна настилка и други съпътстващи дейности .

На ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №Р-22220319006082-040-001/24.09.2019г. В отговор на връченото ИПДПОЗЛ от ревизираното дружество са представени писмени обяснения, главна книга на сметки 493 Провизии, 621 Разходи за лихви, 102 Основен капитал, неизискващ регистрация, сметка 706 Приходи от продажби на дълготрайни активи, решения на едноличния собственик на капитала за допълнителни парични вноски и за възстановяване на предоставени парични средства на дружеството, документи за придобити недвижими имоти, аналитични салда на сметки, оборотни ведомости за ревизираните периоди, удостоверения от К. на строителите и други.Съгласно писмените обяснения на управителя, дружеството разполага с различни наети недвижими имоти, сред които ремонтна база в [населено място], квартал Калкас, и бетонов възел в [населено място], кв. М..

Във връзка с упражнен през м. 05.2018 г. данъчен кредит общо в размер на 30 003 лв.

по фактури, издадени от [фирма], за покупка на строителни материали - цимент и арматура, от ревизираното дружество са представени копия на процесите фактури, доказателства за осчетоводяване и писмени обяснения. С Протокол №587498/27.11.2019 г е документиран преглед на оригиналните счетоводни и търговски документи в офис на ревизираното дружество.

Извършена е и насрещна проверка на [фирма], за която е изготвен ПИНП №П-22220319168523-141-001/27.12.2019 г.

Съгласно обясненията, ревизираното дружество осъществява дейност с [фирма] през м. 05.2018 г. От този доставчик са закупувани цимент и арматура от складовата му база в [населено място], [улица]. В склада служителите на [фирма] са били обслужвани основно от К. В. Х.. Закупените материали са били превозени от склада на доставчика до базата на [фирма] в [населено място].[жк]с товарен автомобил марка „Ф. Транспортер“ с регистрационен номер С., управляван от П. Б. Ц., назначен в ревизираното дружество на длъжност началник на гараж и транспортни средства. Закупените материали са вложени за изграждане на оградна стена на бетонов възел в [населено място],[жк], където се съхранява голяма част от собствената и наета техника, използвана от дружеството.

При извършената насрещна проверка на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което от дружеството са представени проверяваните фактури, дневник за продажбите, справка-декларация и протокол за приемане на подадените регистри по ЗДДС за м. 05.2018 г., фактура №[ЕГН]/22.05.2018 г. от предходен доставчик [фирма], ЕИК[ЕИК]. с ДО в размер на 108 726.65 лв. и ДДС в размер на 21 745.33 лв. с предмет на доставка строителни материали по опис. Опис към същата фактура не е представен. Спорните фактури са включени в дневник за продажбите за м. 05.2018 г.

При проверка в информационни масив на НАП е установено, че [фирма] и [фирма] имат един и същи едноличен собственик на капитала и управител. [фирма] е регистрирано по ЗДДС, считано от 26.03.2018 г., и е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС от 19.11.2018 г. През м. 05.2018 г., когато са издадени фактурите, доставчикът няма назначен персонал, няма транспортни средства. В дневниците за покупки не са декларирани фактури за наем или други разходи, свързани с използване на обект, от който се извършва дейността. [фирма] е регистрирано по ЗДДС, считано от 16.11.2017г. и е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС на 31.07.2018 г.

От доставчика и от ревизираното дружество не са представени договор, приемо-предавателни протоколи, складови разписки, товарителници и други, които да удостоверяват прехвърляне на собствеността върху стоките. От доставчика не е представен опис към фактурата от предходния доставчик, както и други съпътстващи документи, от които да е видно какви са видовете и количествата стоки и съответстват ли на фактурираните доставки. Не са представени документи за транспортиране на стоките, за място на което са натоварени и място на разтоварване, от кои лица е извършено натоварване и разтоварване по доставката от предходен доставчик. Ревизиращите органи са приели, че поради непредставяне на изискани документи и доказателства, удостоверяващи реално осъществяване на търговските сделки, изисканите документи не съществуват.

При така установеното органите по приходите са заключили, че издадените фактури от [фирма] не отразяват реално осъществени доставки от същия доставчик и че е налице относителна субективна симулация. Прието е, че стоките, предмет на същите фактури, са получени от ревизираното дружество, но не от вписания в тях доставчик и

в този случай последното не може да не знае, че участва в злоупотреба с ДДС. На основание чл. 68. ат. 1. т. 1 и ал. 2 от ЗДДС по издадените фактури от [фирма] е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 05.2018 г. общо в размер на 30 003 лв. След корекцията на резултата за м. 05.2018 г. с РА е установен ДДС за довносяне в размер на 30 003 лв.. ведно с лихва за забава в размер на 5 809.38 лв.

По искане на жалбоподателя по делото е допусната съдебно-техническа експертиза, извършена от вещото лице А. А., приета по делото и неоспорена от страните, заключението по която съдът кредитира като безпристрастно, компетентно изготвено и обосновано.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на административния ред за обжалване на РА, поради което е допустима.

По същество е основателна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от възложителя и ръководителя на ревизията, т.е. от компетентния съгласно чл.119, ал.2 ДОПК орган. Актът е в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Основателни са обаче оплакванията в жалбата, че органите по приходите са анализирали едностранчиво събраните доказателства, не са ги обсъдили поотделно и в съвкупност, а освен това съдът намира и че на са изследвали цялостно и в пълнота релевантните факти, което е довело до необоснованост на изводите им и противоречие на акта с материалния закон.

Не е спорно между страните, че по отношение на процесните фактури са изпълнени формалните изисквания за упражняване правото на данъчен кредит – притежаван от жалбоподателя данъчен документ (фактура), съставен по реда на чл.115 от ЗДДС, в който ДДС е вписан на отделен ред. Спорно обаче е наличието на материалната предпоставка за възникване на това право, а именно реалното осъществяване на документираните с фактурите доставки. Съгласно трайно установената съдебна практика и практиката на СЕС (напр. Решение по дело С-342/87 Г. Н., Решение по съединени дела С-80/11 и С -142), наличието на фактури, тяхното отразяване в регистрите по ДДС и извършено по тях плащане не е достатъчно основание за признаване на правото на данъчен кредит. В т.31 от решение на СЕС от 06.12.2012г. по дело С-285/11г. съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки, като според т.32 от същото решение запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. Следователно, за да се признае правото на приспадане на данъчен кредит е необходимо стоките или услугите да се реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. Доказването на тези обстоятелства е в тежест на жалбоподателя, който следва да установи положителния факт на извършените доставки, с чието осъществяване законът свързва настъпването на благоприятните за него последици от приспадането на данъчния кредит. Обратно – в тежест на органите по приходите е да докажат, че фактурите са издадени като част от данъчна измама.

В случая жалбоподателят е ангажирал писмени и гласни доказателства, както и назначаване на експертиза в подкрепа на тезата си, че издадените фактури от процесния доставчик обективират действително получени от него стоки. Съдът преценява, че така събраните доказателства, преценени в съвкупност, позволяват да се приеме, че доставките са реално осъществени.

Спорните фактури, издадени от [фирма], са за доставка на стоки – различни строителни материали, което означава, че по силата на чл.6 от ЗДДС доставките се считат за извършени с прехвърлянето на правото на собственост върху тях. С оглед на това, че се касае за родово определени вещи, то съгласно чл. 24, ал. 2 ЗЗД прехвърлянето на собствеността става с предаването им на получателя. Жалбоподателят не е представил приемо-предавателни протоколи, които да удостоверяват факта на предаване на стоките, съответно прехвърлянето на собствеността, с оглед на което за наличието на такова следва да се анализират ангажираните за целта косвени доказателства. Според писмените обяснения на управителя, дадени в хода на ревизията, закупените материали са вложени за изграждането на оградна стена на бетонов възел [населено място], кв. М., [улица]. Това обстоятелство се потвърждава и от резултатите от СТЕ, която е установила наличието на изградена ограда, както и че тя е видимо нова – от 3-4 години, следователно би могла да е построена в ревизирания период. Всъщност, органите по приходите не оспорват, че жалбоподателят е закупил фактурираните материали, но тезата им е, че това не е осъществено от въпросния доставчик. Ревизиращите органи не отричат и влагането на материалите в дейността на жалбоподателя, поради което съдът приема, че и това обстоятелство е безспорно по делото и се подкрепя от събраните доказателства.

Установено по делото е и мястото на товарене и разтоварване на стоките, както и начинът на транспортирането ми, респективно превозното средство. В тази насока са налице кореспондиращи си доказателства – писмените обяснения на управителя и показанията на свидетеля П. Б. Ц.. Управителят на дружеството е дал конкретни обяснения за мястото на натоварване на стоките – склад на доставчика, с точно посочен адрес – [улица]. Посочил е и регистрационния номер на превозно средство, чрез което е осъществен превоза на стоките - същото е собственост на дружеството, видно от приложеното по делото свидетелство за регистрация. Тези данни обаче не са изследвани и анализирани от органите по приходите. Ревизиращите не са опровергали, че на посочения адрес на склада на доставчика съществува такъв, не са събрали данни има ли такъв обект, който го стопанисва, всъщност липсват доказателства да са извършили цялостна и задълбочена проверка в тази насока – относно осъществяваната от доставчика дейност, наличието на търговски обекти, фискални устройства и т.н. След като не са събрали доказателства, опровергаващи твърденията на жалбоподателя относно мястото на товарене, респективно получаване на стоката, няма причина да бъде отречена достоверността на данните, предоставени от дружеството – жалбоподател, както и на свидетелските показания относно получаването на стоките именно от процесния доставчик. Освен това, тезата на ревизиращите органи, че жалбоподателят е получил стоки от вида и количествата на съответните строителни материали, но от друг/и доставчик/ци не се подкрепя от никакви факти, т.е. ревизиращите органи не са установили, в това число от счетоводната документация и при проверката на място в офиса на дружеството, такива данни или обстоятелства, които да сочат придобиване на същите стоки от

други лица или наличието им преди това при жалбоподателя. Няма и констатация за пропуски или нередовност в счетоводството на дружеството, което да индикира твърдяната от органите по приходите „относителна симулация“.

Съдът не приема за обоснован и извода на ревизиращите органи, че не е доказано придобиването на стоките от доставчика, в подкрепа на който се изтъква наличието на свързаност с предходния доставчик. Обстоятелството, че предходния доставчик има един и същ едноличен собственик и управител не изключва възможността за съществуването на търговски отношения между двете дружества, които несъмнено са отделни и самостоятелни юридически лица. Дори да се приеме обаче, че представените доказателства /фактури, СД/ не са достатъчни за доказване придобиването на стоките от доставчика, т.е. произхода на материалите, то това не би могло да бъде основание да се откаже признаването на данъчен кредит, съгласно трайната практика на СЕС, освен ако не е доказано участието на ревизираното лице в данъчна измама. В тази насока обаче органите по приходите не са установили никакви обективни данни и не ангажирали и в настоящото производство доказателства, които да обосновават извод, че процесните фактури са издадени с цел данъчна измама.

Предвид изложените съображения, като краен извод съдът счита, че неоснователно органите по приходите са отказали да признаят на жалбоподателя правото на данъчен кредит по издадените от [фирма] фактури и РА следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на делото следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представения списък, в общ размер на 2160 лева.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Ревизионен акт № Р-22220319006082-091-001/12.05.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1250/11.08.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С., с който са установени допълнително задължения на дружеството за ДДС в размер на 30 003 лв. и лихви за забава в размер на 5 809.38 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] сума в размер на 2160 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

